

Képen révedek éppen...

(Tát)

Piros, zöld, sárga, cifra kék,
dombok ölelte sík vidék,
mezők, Duna, s a házsorok,
talán csak ébren álmodok?!

Hajnali ködhomály fátyolán,
ébred a legszebb szőke lány,
fülembé súgja: Indulni kell,
pirkad a nap is, juj figyel!

Páraszárnyán ha száll fölém,
pihenni vágnék lágy ölen,
ringatja csend a csónakom,
szívemet végleg otthagynom.

Mint egykoron rég ispotály,
gyógyít az illat diszponál,
a víz, a föld, a virágos rét,
örömbe réved e helyen a lét.

Nálunk a mámor mindörök,
tudja sváb, szlovák, török,
nem változtat magunk fajtán,
sem Ibrahim, sem a Sajtán.